

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 27Csp/338/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616210162
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1616210162.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne Intrum Slovakia s.r.o, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému G. G., nar. XX.X.XXXX, bývajúcemu v M., o zaplatenie 4 474,84 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 3 909,69 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 3 875,25 € od 20.2.2014 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

Súd priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74,74 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.12.2016 sa pôvodná žalobkyňa Consumer Finance Holding a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 4 474,84 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 20.2.2014 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 15.8.2013 uzatvorila so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému celkovú sumu pôžičky 7 485 €. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 133,36 €. Do podania žaloby však uhradil z vyššie uvedenej zmluvy len sumu 133,36 €. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodná žalobkyňa dňa 25.12.2013 listom - predžalobná upomienka vyzvala žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornila ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, pôvodná žalobkyňa dňa 19.2.2014 úver zosplatnila. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 4 474,84 €. Pôvodná žalobkyňa si zároveň uplatnila aj zákonné úroky z omeškania.

2. Uznesením zo dňa 3.7.2020 č.k. 27Csp/338/2016-28 súd rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodnej žalobkyne spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s, so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155 a zároveň pripustil zmenu strany sporu na strane žalobkyne tak, že uvedená spoločnosť z konania vystúpila a na jej miesto do konania vstúpila terajšia žalobkyňa. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.8.2020.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril.

4. V prejednávanej veci súd nariadil pojednávanie na 16.10.2020, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobkyňa ani jej právna zástupkyňa sa na pojednávanie nedostavili. Svoju neúčast' ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 5.10.2020, v ktorom s poukazom na hospodárnosť konania súhlasili s tým, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, ktorému bolo predvolanie doručené dňa 21.9.2020. Svoju neprítomnosť nijako neospravedlnil. Vychádzajúc z uvedeného súd podľa § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 15.8.2013 medzi pôvodnou žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplýva, že jej predmetom bola pôžička vo výške 4 000 €, ktorá mala byť splatená v 60 mesačných splátkach vo výške 124,75 € (s poistením 133,36 €), s termínom konečnej splatnosti 7/2018. Zmluvné strany si dohodli ročnú úrokovú sadzbu 32 %. Celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť bola 7 485 € (60 x 124,75 €), z čoho je zrejmé, že úroky z tejto sumy predstavovali 3 485 €. RPMN predstavovala 32 % a priemerná RPMN 20,44 %.

6. Predžalobnou upomienkou zo dňa 25.12.2013 pôvodná žalobkyňa upozornila žalovaného, že ak do 6.2.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2013, bude oprávnená úver zosplatiť. Uvedenú zásielku adresovanú žalovanému pošta dňa 28.1.2014 pôvodnej žalobkyni vrátila ako neprevzatú v odbernej lehote.

7. Z prehľadu splátok pôžičky súd zistil, že žalovaný zaplatil len prvú splátku pôžičky dňa 24.9.2013. Následne už titulom pôžičky nezaplatil žiadnu sumu. Do omeškania sa teda dostal zo splátkou splatnou 20.10.2013, pričom pôvodná žalobkyňa spotrebiteľský úver zosplatnila k 19.2.2014.

8. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

9. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

15. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

16. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a/, b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. V prejednáwanej veci súd s poukazom na citovanú právnu úpravu vychádzal zo záveru, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky podľa ZoSÚ. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Pôvodná žalobkyňa je právnická osoba, ktorá v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala v predmete svojho podnikania poskytovať spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňa charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ. Žalovaný je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zo žiadnych listinných dôkazov nevyplýva, že by bol úver poskytovaný žalovanému na iné účely ako na osobnú spotrebu. Preto žalovaný spĺňa charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

20. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou výšky ročnej úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve o pôžičke. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo dňa 28.2.1995 sp. zn. Pl. ÚS 10/95, okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi. Taktiež Najvyšší súd Českej republiky konštatoval, že Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 15.12.2004 sp. zn. 21 Cdo 1484/2004). Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2009 sp. zn. 1 MCdo 1/2009). Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 1.7.2010 sp. zn. 1 Cdo 57/2005 uviedol, že pri posudzovaní primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov.

21. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26.4.2012 sp. zn. 5 Cdo 26/2011 pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí bez

ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom“. Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 25.4.2016 sp. zn. 8Co/152/2015 taktiež konštatoval, že doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností. Súd zároveň dáva do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27.5.2020 sp. zn. 6Co/284/2019, v ktorom tento dospel k záveru, že v situácii, keď obvykle požadované úroky na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch predstavujú 12 %, dohodnutý ročný úrok dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje tieto obvyklé úroky, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi.

22. Súd zistil, že úroková sadzba dohodnutá medzi zmluvnými stranami v zmluve o pôžičke vo výške 32 % ročne podstatne (2,77 násobne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru bánk, ktorá v mesiaci august 2013 činila 11,55 % ročne pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov (zdroj: <<https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>>). Z tohto zistenia súd vyvodil právny záver o čiastočnej neplatnosti zmluvy o pôžičke v časti dojednaní úroku z pôžičky pre rozpor dohody o výške úroku s dobrými mravmi podľa § 39 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd prihlíada bez ohľadu na to, či sa jej dotknutý účastník dovoľáva, alebo nie.

23. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, pôvodná žalobkyňa poskytla žalovanému pôžičku vo výške 4 000 €, pričom v konaní nebolo sporné, že žalovaný na pôžičku zaplatil len prvú splátku v septembri 2013 vo výške 133,36 €, z ktorej 8,61 € predstavovalo poistné. Vzhľadom na absolútnu neplatnosť zmluvy v časti dohodnutých úrokov súd spomínanú splátku zníženú o poistné vo výške 124,75 € započítal na istinu. Žalovaný má tak na istine zaplatiť žalobkyni už len sumu 3 875,25 € (4 000 - 124,75). Súd žalobkyni priznal taktiež neuhradené poistné do zosplatnenia spotrebiteľského úveru, ktoré mal žalovaný zaplatiť v rámci splátok splatných v mesiacoch október 2013 až január 2014 (8,61 € x 4 mesiace), t. j. sumu 34,44 €. Celkovo tak uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 3 909,69 € (3 875,25 + 34,44) a vo zvyšnej časti žalobkyňou požadovanej istiny žalobu ako nedôvodnú zamietol.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Keďže žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, žalobkyni vznikol nárok aj na úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania k prvému dňu omeškania žalovaného, t.j. k 20.2.2014 (dňu nasledujúcemu po zosplatnení úveru) bola 5,25 % ročne. Súd preto priznal žalobkyni úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej istiny pôžičky 3 875,25 € od 20.2.2014 až do zaplatenia a vo zvyšnej časti požadovaného príslušenstva žalobu zamietol.

27. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z toho, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 4 474,84 €. Žalobkyňa bola úspešná v časti o zaplatenie sumy 3 909,69 €, t.j. 87,37 %, žalovaný

v časti 565,15 €, t.j. v časti 12,63 %. Vo veci tak bola úspešnejšia žalobkyňa, ktorej vzniklo právo na pomernú náhradu účelne vynaložených trov v rozsahu 74,74 % (87,37 - 12,63). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).